

H. B. Hansen, Thorup, Schelde, B. Holm, Casse, Sørensen, (Beile Amts 5te Valgkreds), L. Larsen og N. Andersen. (Efter de Valgte havde Bernsen 1 Stemme; en Stemmeseddel var blank, og 2 vare udtømte, da de kom til Dplæsning).

Under Dplæsningen af Stemmesedlerne bemærkede Formanden, at det første Navn paa en Stemmeseddel maatte udgaa, da det hverken af Navnets Bogstavering eller af noget Fjorbogstav tilstrækkelig tydelig fremgik, hvem der sigtedes til. Det opførte Navn var "Berentzen" men det var ikke stavet saaledes, som noget Medlem af Thinget stavede sit Navn.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Gjenoptagelse af den standsede 2den Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune samt om Forandring i Lov af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse for Finantsministeren til at understøtte Anlaget af Fællessukkerfogerier m. m. paa St. Croix.

(Den standsede 2den Behandling findes i Tidenden Sp. 758 ff., Tillægsbetænkning findes i Tillæg B. Sp. 81 ff.)

Udenfor de i Betænkningen opførte Endringsforslag var intet saadant stillet.

Lovforslaget med de stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling under St.

Finantsministeren (Estrup): Den Gang, Forhandlingen om selve Lovforslaget for 10 Dage siden standsedes og gik over til en Forhandling om Tilbagevisning til Udvalget — en Forhandling, jeg ikke fandt mig foranlediget til at tage Del i — havde jeg kun lidt at sige til, hvad jeg allerede under den første Dags Forhandling havde fremført til Støtte for Lovforslaget. Nu, efter at Sagen har været Gjenstand for fornyet omhyggelig Overveelse i Udvalget, uden at det har ført til andet Resultat, end at de to Mindretal, der tilsammen udgjøre det langt overveidende Flertal i Udvalget, have fastholdt deres tidligere Standpunkt og indstillet Lovforslaget til Forskættelse — nu vilde jeg have end Mindre at sige til, hvad jeg allerede har fremført, dersom ikke et imorges fra Gouvernementet modtaget Telegram havde gjort mig det til Pligt endnu en Gang og med al Styrke at

fremhæve Nødvendigheden af hurtig at bringe tilstækkelig Hjælp. Telegrammet lyder i Oversættelse saaledes: „Mangel paa Pengemidler forhindrer Gjenopførelsen af Værker til at hjerpe Høsten, som allerede modnes, og sætter den nuværende fædelige Tilstand, som end nu er bevaret ved regelmæssig Anvendelse af Arbejderne, i Fare. Svilken Hjælp kan jeg love?“ Herefter tror jeg ikke, at der kan være Tvivl om, at den Fare, jeg allerede tidligere har paavist, at Undladelsen af i Tide at bringe Hjælp, let vil kunne foranledige Arbejdsstandsning med deraf følgende nye Uroligheder — at denne Fare er overhængende, og at enhver Udsættelse af Beslutningen om denne Hjælp, om det saa kun er i Dage eller Timer, kan blive skjæbnesvanger. — Jeg skal endnu kun i Anledning af det Endringsforslag, som et æret Mindretal af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), har stillet, bemærke, at det ikke behøver nærmere Paavisning af mig, at dette Endringsforslag ikke fyldestgør, hvad der efter Regeringens Mening er en uafviselig Pligt med Hensyn til den hurtige og tilstrækkelige Hjælp, der maa bringes. Det er formentlig en Selvfølge, at, naar Hjælpen skal nytte — Hjælpen til Hjerpingen af Sukkerhøsten — maa den sendes med Telegraf over Atlanterhavet og ikke igjennem en Kommission.

Ordføreren (Eh. Nielsen): Det Forslag, der foreligger til Behandling med den nu afgivne Tillægs-Betænkning har jeg ikke nogen Grund til atter at komme ind paa, lige saa lidt som paa alle de Argumenter, der ere fremdragne dels mundtlig dels skriftlig under 1ste Behandling. Jeg skal kun udtale, at saavel mine Meningsfæller som jeg fastholde de Argumenter, fra hvilke vi gik ud. Vi se ikke, at der er kommet noget nyt tilstede, der kan forandre denne vor Stilling lige saa lidt som vor Opfattelse af Sukkerfogeriets Stilling. Uden paany at komme ind paa noget Argument i denne Retning, gjentager jeg dog dette: jeg kan ikke sige, at de Dplysninger, vi have modtaget, have bestyrket mig videre i at fastholde, hvad jeg alt i Forveien var sikker paa vilde blive Resultatet, men jeg kan dog heller ikke sige, at de paa nogen Maade have svækket min Opfattelse i saa Henseende. Vi have faaet Dplysning om, at der til Driften af Sukkerfogerierne er blevet udbetalt inden den 5te Mars 78,667 Kr., efter den Tid 131,000. Dette giver ialt 209,000 Kr., der ere udbetalte til Driften, hvilken oprindelig var kalkuleret til 84,000. En Udbetaling af 209,000 Kr. til Driften er altsaa meget mere, end der oprindelig var kalkuleret. Siden vi have haft Sagen her til Behandling, har Aktieselskabet, „de Herrer paa den anden Side af Gaden“, jo havt et Nøde angaaende Sukkerfogeriet. Dette Aktieselskabs Nøde giver mig selvfølgelig ikke nogen Anledning til at fremkomme